

get forsøgt at få uafhængige økonomer til at komme og forsvare og forklare den her konstruktion.

Jeg vil derfor spørge, om det ikke gør indtryk på hr. Hans Andersen, at vi ikke har kunnet støve en eneste uafhængig økonom op, der ville stille sig op og forsvare denne her – for at sige det stiltfærdigt – fuldstændig sindssyge måde at finansiere det danske sundhedsvæsen på.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu indgår finansieringen ikke i det her forslag til sundhedslov, L 74, netop fordi vi har flyttet finansieringen over i et andet lovforslag, som vi kommer til at behandle senere i dag.

Men med hensyn til spørgsmålet vil jeg sige, at jeg synes, at det er en overordentlig fornuftig model, vi har fundet frem til. Der bliver et bloktilskud fra statens side til som udgangspunkt at drive sundhedsvæsenet for i Danmark, plus at vi nu forpligter kommunerne til at være medfinansierende af det danske sundhedsvæsen.

Det tror jeg faktisk har en lang række fordele. Kommunerne bliver i højere grad engagerede i borgernes sundhed, og jeg tror og håber sådan set, at vi alle sammen er interesserede i, at alle bidrager til, at sundhedstilstanden blandt borgerne i Danmark bliver bedre. Så jeg synes, det er en overordentlig fornuftig finansieringsmodel, der nu er skruet sammen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er naturligvis helt på det rene med, at regeringen uden overhovedet at blive bedt om det – det er jeg selvfølgelig helt indforstået med – har fjernet finansieringen og puttet den over i lovforslaget om regionernes finansiering, men hr. Hans Andersen ved jo godt, at det er den grundlæggende måde at finansiere sundhedsvæsenet på, der er det særlige.

Kl. 10.55

Så vil jeg godt spørge hr. Hans Andersen: Gør det heller ikke indtryk på hr. Hans Andersen, at når jeg til sundhedsministeren stiller spørgsmålet om, hvilke andre lande der har denne her fantastiske måde at finansiere deres sundhedsvæsen på, så får jeg et meget smukt formuleret svar, hvoraf man, hvis man går det sætning for sætning igennem, må konstatere, at der ikke er andre lande, der finansierer det på den her måde? Dette er helt unikt og globalt set en ny måde at tænke økonomi og udvikling af et sundheds-

væsen på. Gør det heller ikke indtryk på hr. Hans Andersen?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Den finansieringsmodel, der er lagt op til, går jo ud på, at der er et samlet bloktilskud plus en meraktivitetspulje fra statens side, og så skal kommunerne være med til at finansiere den resterende del.

Det synes jeg er en rigtig fornuftig model. Det er med til, at staten bidrager og tager et ansvar for det samlede sundhedsvæsen, men også til at engagere kommunerne i, at det gør en forskel, hvordan man håndterer borgernes sundhedstilstand i den enkelte kommune. Det tror jeg sådan set på længere sigt kan være med til, at vi ikke oplever en høj grad af kassetænkning, som vi konstaterer i dag, mellem kommuner og amter om, hvem der skal løse de pågældende opgaver.

Denne her model fører til, at vi alle sammen trækker i samme retning, at vi netop arbejder for at forbedre sundhedstilstanden for danskerne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er Venstres ordførers bemærkninger om finansieringsmodellen, som kalder mig herop. For som det fremgår, er det en af de ting, som vi har måttet lægge helt klar afstand til, netop fordi vi ikke mener, der er noget som helst belæg for, at det her kommer til at virke.

Jeg synes i hvert fald, at man kan gå så langt, og det burde Venstres ordfører også gøre, som at sige: Fint nok, vi ved ikke så meget om det her område, så vi springer lidt ud i det blå, og så siger vi, at vi sådan set tror småreligiøst på, at det her kommer til at virke, men det er nu det, vi har valgt at tro på.

For kendsgerningen er, at det her er et kæmpe eksperiment, og jeg har sådan set mere sympati for indenrigs- og sundhedsministeren, der flere gange har sagt, at man jo ikke altid kan gå med seler og livrem, og at vi nu kaster os lidt ud i det her.

Det er en opfattelse, der bliver delt af rigtig mange. I Ugebrevet Mandag Morgen kunne man læse, at halvdelen af kommunaldirektørerne sådan set tror, at sundhedsøkonomien går agurk med det her, og har meget lidt tillid til, at det kommer til at virke efter hensigten. Det kunne jeg sådan set godt tænke mig en kommentar til.